

3 december 2021 - Ontvangen inspiratie door Marieke de Vrij

Een update rondom de Coronapandemie:

- Individuele en maatschappelijke omgang met de Coronapandemie
- Het immuunsysteem in relatie tot het Coronavirus
- Behoud van het geestelijke zielenleven
- Slotinspiratie over de aanvaarding van klein-menselijkheid.

Individuele en maatschappelijke omgang met de Coronapandemie

Innerlijk volwassen omgang tonen met de Coronapandemie, ontbreekt menigmaal.

Velen zijn hoogmoedig en trachten naar beste kunnen het Coronavirus te bezweren met berichtgevingen die hen dienen als uitgangspunt om dit virus het hoofd te bieden.

Echter, dieperliggend speelt het onvermogen om overzicht te betrachten rondom uitwerkingen die dit virus met zich meebrengt.

Mensen trachten vooruit te lopen op gebeurtenissen die men nog niet kan overzien. Tevens trachten regeringsleiders de bevolking tot rust te manen én overzicht te behouden om maatregelen ter bestrijding van de Coronapandemie af te kunnen geven.

Wie willens en wetens de ernst van de pandemie ontkent doet niet alleen zichzelf tekort hierin, maar ook anderen tot wie men zich verhoudt.

Ínnerlijke beleefdheid daartegenover creëert een respectvolle verhouding vanuit zichzelf tot anderen, in relatie stand met de maatregelen die men ook zelf noodzakelijk acht.

Men beschuldigt dan niet anderen en regeringsleiders voor dat wat men zelf behoeft in omgang stand met dit grotendeels onvoorspelbare virusgedrag.

Keuzes hiertoe dienen innerlijk zelfstandig gemaakt te worden vanuit een wezenlijke volwassen houding. Wie dit niet doet belast de gemeenschap onnodig.

Het immuunsysteem in relatie tot het Coronavirus

Gezien de onvoorspelbaarheid van wat zich momenteel toont is, het wezenlijk van belang de mens in woord en daad tot rust te manen.

Oververhitte discussie en kortstondige aannames die tot verval gedoemd zijn, kunnen de atmosfeer onderling verzieken, waardoor de weerbaarheid afneemt en het virus een vrijer spel krijgt.

Het menselijk immuunsysteem is buitengewoon belangwekkend hierin, maar niet alleszeggend. Men kan vele adviezen aannemen en opvolgen die opwaarderend zijn ten aanzien van het menselijk vermogen om weerstandsgevoeliger te reageren op het virus. Echter, dit is niet allesbepalend.

De mate van virusronddgang en de grilligheden die zich hierin tonen, plaatselijk ingegeven, ondermeer ook door weer en vocht omstandigheden, kunnen onbedoeld toch aanleiding geven tot nieuwe infectiehaarden.

De mens kan moeite doen om zich te onthouden van aangelegenheden die aanleiding geven tot besmetting, echter, dit is voor velen gezien hun leefomstandigheden ondoenlijk.

Om de weerbaarheid voor de grotere bevolkingsmassa op te schroeven, is daarom het gebruik van vaccins een goede optie om de besmettingshaard in de kiem te smoren. Benoemd dient te worden dat de uitwerking hiervan op de lange duur niet altijd voldoende resistentie zal blijven geven.

Het eigen immuunsysteem dient naar beste kunnen een booster te krijgen door weldenkend handelen en zelfzorg te optimaliseren.

De agressiviteit van dit virus heeft een willekeurig verloop. Men dient daarom voorbereid te zijn hierop, ondanks goede pogingen middels de vaccins om de uitwerking van besmetting te verminderen.

Wanneer een collectief veld van mensen wezenlijke samenhang vertoont en geen uitsluitingen voorstaat kan men dit zien als een omgeving waar de besmettingsgraad vermindert tot onmogelijk wordt uiteindelijk.

Echter, daar waar samenhang ontbreekt en de mens op zich staat, los van de gemeenschap en van wezenlijke gemeenschapsbelangen, daar wordt de mens kritisch gevoelig meer kwetsbaar voor indringing van het virus in het immuunsysteem.

Langdurig verzet naar wat een gemeenschap behoeft, maakt dat allen zich uiteindelijk kwetsbaarder voelen wederzijds.

Behoud van het geestelijke zielenleven

Voor hen die angstig geworden zijn dat de huidige vaccins het eigen geestelijk vermogen aantasten, dient benoemd te worden dat het zielenleven in de mens onaangetast blijft. En dat de mens vanuit persoonlijke vrijheid, in afstemming staat naar het eigen zielenleven toe, dit zielenleven bereikbaar blijft ten aller tijden voor wie innerlijke rust handhaaft en zich blijvend centreert in de natuurlijke eigenheid.

Het is hiermee gezegd.

Slotinspiratie over aanvaarding van de klein-menselijkheid:

Onvoldoende informatie eigen zijn, in het tijdsverloop waarin dit virus zich toont, is een onderdeel van het proces waar de mens mee uitstaat. Wie zich hier niet bij neer kan leggen, maakt het zichzelf onmogelijk om rust en ontspanning centraal te stellen ten opzichte van wat zich afspeelt wereldwijd.

Wie klein-menselijkheid serieus neemt is in staat het grotere geheel lief te hebben vanuit aanvaarding in plaats vanuit een onoverkomelijke houding. De mens is immers niet in staat het geheel naar eigen inzicht te besturen.

Wie zich verhoudt naar beste kunnen naar dat wat is, maakt de grootste kans zich innerlijk verantwoordelijk in omgang met het onbekende te gedragen. Dit omdat hij zodoende geen onnodige sturing aanbrengt op het nog onverklaarbare en daarmee zich leert verhouden tot dat wat zich toont vanuit eigen zeggenschap.